

nogen Vejledning til Forklaring heraf, men denne Skrivelse er i mine Øjne det vigtigste Dokument til Oplysning af denne mærkelige Overgang. Derfor vil jeg anbefale mine ærede Kolleger at læse denne Skrivelse igennem, navnlig se paa Slutningen af Skrivelsen paa Sp. 235. Man faar her et stærkt Indtryk af den Dybde og Alvor, hvormed han gik til sin ny Gerning, afbrød sin berømmelige videnskabelige Bane og gik over til den beskedne Forfatterstilling, som han ved Oversættelsen af Saxo og Snorre betraadte og fortsatte i omtrent 60 Aar, og hvorved han satte saa dybe Spor som ingen anden Forfatter i vort Folks Liv.

Formanden: Jeg tør maaske gøre opmærksom paa, at det ikke blot er Ændringsforslagene, disse Betragtninger ligger fjernt fra, men at de ogsaa ligger fjernt fra de Paragraffer i Lovforslaget, som vi behandle.

Jensen-Knudstrup: Ja, jeg er ogsaa færdig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg skal ikke dvæle ved noget af de af Ministeren stillede Ændringsforslag, der have vundet Udvalgets Tilslutning, men indskrænke mig til en Tak for Udvalgets Tiltræden.

Der er af et socialdemokratisk Mindretal stillet 4 Ændringsforslag, hvoraf de to angaa Ministerens Forslag om Tilskud til Aftenskoleundervisningen og til Lærerbogsamlinger og Børnebogsamlinger ved Folkeskolen. Mindretallets Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), brugte jo mange Ord, overmaade mange Ord til sin Omtale af disse to Ændringsforslag. Det ærede Medlem var en stor Ironiker under sin Omtale af Forslaget om 500 Kr. til Aftenskoleundervisningen i nogle Købstæder. Det var en Mængde ironiske Pile, det ærede Medlem udskød mod dette Forslag, og det ærede Medlem søgte i sine Udtalelser at fremstille disse 500 Kr. som et Maal for dette Tings Flertals Interesse for Købstæderne. Igennem det ærede Medlems Ord gik den Understrøm: Se disse stakkels usle 500 Kr. er, hvad Folketinget under Købstæderne. Men det ærede Medlem ved jo meget vel, at i Købstæderne er Aftenskoleundervisningen for den konfirmerede Ungdom — yngre og ældre — knyttet til saglig Undervisning.

Aftenskoleundervisningen i Købstæderne er saglig, dels en teknisk og dels en handelskyndig, og vil det ærede Medlem se, hvorledes Bevillingerne til Aftenskoleundervisning i Købstæderne se ud, da skal han søge disse Bevillinger, og han vil finde Summer, som dette Ting sikkert fuldt ud kan vedstaa som gode og rundelige. Til teknisk Skole i København ydes 60,000 Kr.; til de tekniske Skoler i Provinskøbstæderne 175,000 Kr. Og til disse Summer komme saa de meget betydelige Beløb, der efterhaanden ere bevilgede til Skolebygningerne for denne Undervisning. Dernæst findes til Handelsaftenskoler Bevillinger paa ca. 50,000 Kr. Det er de Summer, der aarlig bevilges til Aftenskoleundervisningen i Købstæderne, saaledes som denne naturlig har formet sig som en saglig Undervisning. Men hvad er da disse 500 Kr., som det ærede Medlem dvælede saa længe ved, og overfor hvilke han søgte at være saa ironisk? Det er ganske nøgternt og ligefrem dette, at der er to Købstæder, som have oplyst, at der hos dem findes en Aftenskoleundervisning, der ledes af Folkeskolens Lærere og er bygget ganske som Aftenskoleundervisningen paa Landet. Denne Undervisning er for Arbejdere og omfatter ligesom Aftenskoleundervisningen paa Landet de rent elementære Fag: Dansk, Regning og Skrivning. Da nu Ministeriet ved Andragender i denne Vinter fra disse Skoler er blevet oplyst om, at der i to Købstæder finder en saadan Aftenskoleundervisning Sted, fandt Ministeriet, at der var ganske samme Grund til at give en lignende Bevilling til denne Aftenskoleundervisning som til den paa Landet. Man ønsker at imødekomme disse to Andragender og stillede Forslag om et, som det hedder i Skrivelsen: „foreløbigt kalkulatorisk Beløb“, for at disse to Aftenskoler, og mulig et Par enkelte andre, som maatte vise sig, kunne faa den samme Støtte fra Statens Side som Aftenskoleundervisningen paa Landet. Det er hele Sammenhængen med disse 500 Kr.

I sin videre Omtale af dette Forslag i Forbindelse med Forslaget om Tilskud til Lærer- og Børnebogsamlinger indenfor Folkeskolen forlod det ærede Medlem den ironiske Taleform og blev meget elegisk. Det ærede Medlem sukkede vemodfuldt, om dog ikke dette høje Ting vilde lade sig bevæge til den Opfattelse, at ogsaa København hørte med til Staten, eller om Tinget vilde skyde København bort og sige, at Bevillingen gælder for alle, kun ikke for København. Men hele den Tale,